

Pääkirjoitus

“**T**here’s no such thing as bad publicity”. Tuttu slogan, jota olen alkanut epäillä. Ainakin katsoessani viimeisien vuosien geologian pääsykoetilastoja. Geologian ja siihen liittyvien työtehtävien näkyvyys julkisuudessa on lisääntynyt viime vuosina. Kuitenkin hakijoiden määrä yliopistoihin on vähentynyt ja uskoisin että laskukäyrä on aiheuttanut otsanrypistyksiä kaikissa Suomen geologiaa opettavissa yksiköissä. Onko trendi yleismaailmallinen, onko geotieteiden kiinnostavuus laskussa?

Kyseessä on osittain mielikuvaongelma. Maaliskuun alussa järjestettyjen tutkijapäivien esitysten aiheet vaihtelivat neogeenin nisäkkäistä kaivosten ympäristövaikutuksiin. Tämä monimuotoisuus ja geologien laaja osaaminen on vieläkin hyvin monille suuri yllätys. Sitkeää ja pitkäjänteistä alan tunnetuksi tekemistä ja tieteen popularisointia tarvitaan.

Tehokas tapa tunkeutua yleiseen tietoisuuteen olisi koulussa opetettava geologian tai “maantieteiden” kokonaisuus. Lapset ovat luonnostaankin kiinnostuneita kivistä, hiekkakasoista ja fossiileista – on suuri sääli että tämän innostus jää tukematta myös myöhemmässä vaiheessa. Valitettavasti tämä onnena ei rakennu hetkessä. Nopeampi tapa reagoida on muokata yliopistojen pääsykokeiden sisältöä. Turussa toimeen tartuttiin viime vuonna ottamalla pääsykoemateriaaliksi lukion maantiedon oppikirjoja. Tämä madaltaa varmasti kynnystä harkita hieman vieraampaa oppialaa. Toisaalta myös kemian, fysiikan ja matematiikan osaa-

Kuva: Frauke Kubischta

mista kannattaisi suosia. Ja pelkällä aineistokokeellakin olisi paljon etuja, opiskelijan tärkeitä ominaisuuksia ovat edelleen kyky itsenäiseen ajatteluun, opitun soveltaminen ja suurten kokonaisuuksien hahmottaminen. Viisasten kiven löytäjä ottakoon yhteyttä!

Outi Hyttinen
Päätoimittaja